

84/2005 ΠΠΡ ΡΟΔΟΠ

Πρόεδρος: Μ. Παπαχίου, Πρόεδρος Πρωτοδικών
Εισηγητής: Κ. Κουτσογεώργος, Πρωτοδίκης
Δικηγόροι Π. Παπακωνσταντίνου, Α. Καμαράκης,
Σ. Τσούκος, Γ. Πεταλωτής

Από τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 3 της Συμβάσεως της Νέας Υόρκης του έτους 1958 για την αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων που κυρώθηκε με το ΝΔ 4220 της 19/19.9.1961, η οποία ισχύει στην Ελβετία και επομένως εφαρμόζεται εφόσον η διαιτησία πρόκειται να διεξαχθεί στη χώρα αυτή, προκύπτει ο κανόνας που περιέχεται και στο άρθρο 8 παρ. 1 Ν 2735/1999 σύμφωνα με τον οποίο η προβολή ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων παραδεκτώς κατ'ένσταση, όπως ορίζει η διάταξη του άρθρου 263 περ. β` ΚΠολΔ, του ισχυρισμού ότι συντρέχει διαδικαστικό κώλυμα, λόγω της υφιστάμενης μεταξύ των διαδίκων συμφωνίας για την υπαγωγή σε διεθνή διαιτησία της υπό διάγνωση διαφοράς, καθιστά αναγκαία, πριν από την έκδοση της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 264 ΚΠολΔ παραπεμπτικής αποφάσεως, την διερεύνηση μεταξύ άλλων του κύρους της προαναφερόμενης συμφωνίας (βλ. Κεραμέα: Έλεγχος της συμφωνίας περί διαιτησίας από τα πολιτειακά δικαστήρια πριν από την έκδοση της διαιτητικής αποφάσεως, σε Νομικές Μελέτες ΙΙ, σελ. 441 επ.). Συνάγεται επίσης από τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 α` της παραπάνω αναφερόμενης διεθνούς συμβάσεως ότι σύμφωνα με τον κανόνα συγκρούσεως που η ίδια περιέχει, εφαρμοστέο δίκαιο για τη διάγνωση της τυπικής και ουσιαστικής εγκυρότητας της συμφωνίας διαιτησίας είναι εκείνο που καθορίζεται από τα συμβαλλόμενα μέρη (βλ. Βρέλλη, Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, έκδ. 2001, σελ. 446). Η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου από τα συμβαλλόμενα μέρη, εφόσον δεν διατυπώνεται ρητώς δεν αποκλείεται να εμπεριέχεται σιωπηρώς στην σύμβαση. Αυτό συμβαίνει ιδίως στις περιπτώσεις που στη σύμβαση υπάρχει ρήτρα επιλογής του δικαίου που θα ρυθμίζει τις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλομένων. Επίσης και από την επιλογή του τόπου διεξαγωγής της διαιτησίας συνάγεται η βούληση των μερών σε σχέση με το εφαρμοστέο δίκαιο στην ρήτρα διαιτησίας. Εξάλλου, κατά την άποψη που δέχεται ως ορθότερη το Δικαστήριο, ο έλεγχος της εκτάσεως των αντικειμενικών ορίων της ρήτρας διαιτησίας αποτελεί ζήτημα το οποίο συνδέεται άμεσα με την διερεύνηση της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου και επομένως ως δικονομικό κρίνεται *lege fori* (βλ. Βρέλλη, ό.π., σελ. 360).

Στην προκειμένη περίπτωση η ενάγουσα εκθέτει στην υπό κρίση αγωγή ότι η ίδια μαζί με την εναγομένη συμμετέχοντας σε όμιλο εταιριών ανέλαβαν έναντι ως ΔΕΗ την υποχρέωση εκτελέσεως του έργου "Προμήθεια και εγκατάσταση μιας μονάδας συνδυασμένου κύκλου 476,3 MW στην Κ.". Οτι στα τμήματα του όλου έργου που αναφέρονται στην αγωγή σε σχέση με τα οποία η ευθύνη εκτελέσεως των σχετικών εργασιών ανατέθηκε στην ενάγουσα, από αμέλεια ως εναγομένης και των προσωθέντων αυτής προκλήθηκαν οι αντιστοίχως περιγραφόμενες βλάβες: Οτι για την αποκατάσταση

των βλαβών αυτών δαπάνησε η ενάγουσα ποσό συνολικού ύψους 105.544,19 ευρώ, του οποίου την καταβολή ζήτησε από την εναγομένη με την από 3.3.2003 εξώδικη δήλωση που της κοινοποίησε την 4.3.2003. Με το ιστορικό αυτό επιδιώκεται η ενάγουσα να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, να καταβάλει το ποσό των 105.544,19 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την 3.3.2003, άλλως από την επίδοση ως αγωγή. Η αγωγή με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα υπάγεται στην διεθνή δικαιοδοσία του Δικαστηρίου αυτού ενώπιον του οποίου αρμοδίως εισάγεται να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία (άρθρα 1, 5 παρ. 3 Σύμβασης του Λουγκάνο που κυρώθηκε με το Ν 2460/1997, 7, 8, 9, 18 αριθμ. 1, 215 επ. ΚΠολΔ).

Η εναγομένη παραδεκτώς με τις προτάσεις που νομοτύπως κατέθεσε (άρθρο 237 παρ. 1, 263 β`ΚΠολΔ) προβάλλει κατ'ένσταση τον ισχυρισμό ότι οι σχέσεις που συνδέουν τους διαδίκους της παρούσας δίκης ρυθμίζονται από την από 5.3.1997 συμφωνία κοινοπραξίας που μεταξύ άλλων έχει καταρτιστεί μεταξύ της ίδιας και της ενάγουσας για την υποβολή προσφοράς και την ανάληψη του μνημονευόμενου στην αγωγή έργου και ότι σύμφωνα με το υπ αριθ. 18.2 όρο της συμβάσεως αυτής η επίδικη διαφορά έχει υπαχθεί σε διαιτησία. Ο προαναφερόμενος συμβατικός όρος, τον οποίο επικαλείται η εναγομένη, περιέχει η ρήτρα διαιτησίας, που έχει το ακόλουθο περιεχόμενο: "Ολες οι διαφορές που προκύπτουν από ή σε σχέση με την παρούσα συμφωνία θα επιλύονται οριστικώς, με βάση τους κανόνες συμφιλιώσεως και διαιτησίας του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου, από τρεις διαιτητές οριζόμενους σύμφωνα με τους κανόνες αυτούς. Η διαιτητική διαδικασία θα διεξαχθεί, σε αγγλική γλώσσα στη Γενεύη/Ελβετία". Από τον συγκεκριμένο συμβατικό όρο δεν προκύπτει ρητή επιλογή των μερών σε σχέση με το εφαρμοστέο δίκαιο στην παραπάνω ρήτρα διαιτησίας. Από τη συνεκτίμηση όμως του δεδομένου

ότι η ρήτρα διαιτησίας περιέχεται σε σύμβαση μέσω της οποίας οι αντισυμβαλλόμενοι ρητώς με τον αμέσως προηγούμενο υπ αριθ. 18.1 όρο αυτής έχουν συμφωνήσει ότι το ελβετικό δίκαιο θα ρυθμίζει τις σχέσεις που διαμορφώνονται μεταξύ τους λόγω της συμφωνίας, ενώ επιπλέον η διαιτησία ορίσθηκε ότι πρόκειται να διεξαχθεί στην Ελβετία, όπου βρίσκεται επίσης η έδρα της εναγομένης, προκύπτει, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στην προηγούμενη νομική σκέψη, ότι υφίσταται σιωπηρή μεταξύ των μερών συμφωνία υπαγωγής και της διαιτητικής ρήτρας στο ελβετικό δίκαιο.

Με τα δεδομένα αυτά προκειμένου να διαγνωσθεί η εγκυρότητα της διαιτητικής ρήτρας θα πρέπει, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη νομική σκέψη της παρούσας, να εφαρμοσθούν οι σχετικές διατάξεις του δικαίου, το οποίο είναι στην προκειμένη περίπτωση εφαρμοστέο. Εφόσον το δίκαιο αυτό δεν είναι γνωστό στο Δικαστήριο θα πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 337 ΚΠολΔ, να διαταχθεί επανάληψη της συζήτησής στο ακροατήριο, η οποία κηρύχθηκε περαιωμένη, προκειμένου να προσκομισθεί κατά τη νέα συζήτηση της υποθέσεως ως πρόσφορο, κατά τη κρίση του δικαστηρίου, αποδεικτικό μέσο, έγγραφο του Ελληνικού Ινστιτούτου Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου, στο οποίο να

αναφέρονται οι διατάξεις του Ελβετικού δικαίου, που καθορίζονται ειδικότερα στο διατακτικό. (Αναβάλλει και διατάσσει την επανάληψη της συζήτησης)